

Chloe Buitingová

Přeložila Nela Knapová

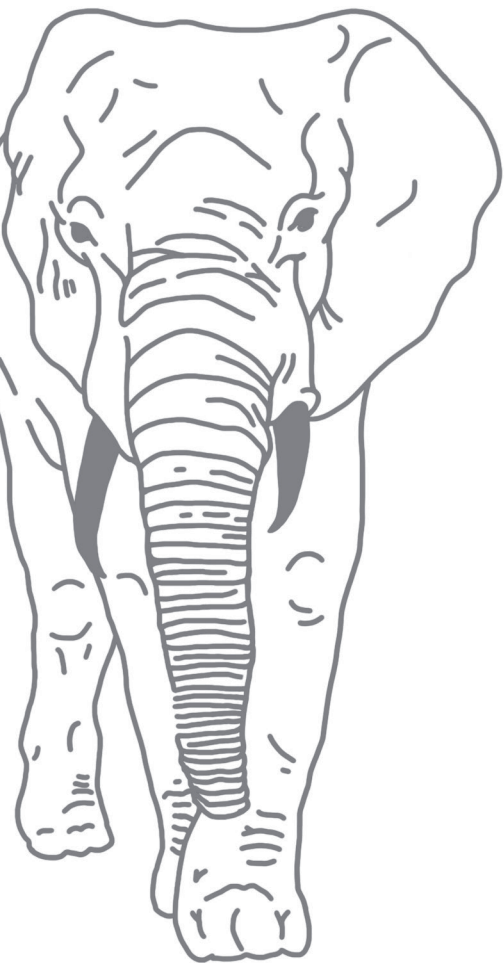

Veterinářka v džungli

ARGO

argo

Veterinářka v džungli

Chloe Buitingová
VETERINÁŘKA V DŽUNGLI

Přeložila Nela Knapová

ARGO

Veškeré tantiémy z prodeje této knihy budou darovány
vybraným organizacím na ochranu zvířat po celém světě.

Pro více informací prosím navštivte panterapress.com

Text copyright © Chloe Buiting, 2021

Translation © Nela Knapová, 2023

Cover design © Šárka Blažková, 2023

© Argo, 2023

ISBN 978-80-257-4063-7 (váz.)

ISBN 978-80-257-4196-2 (e-kniha)

*Všem milovníkům přírody,
malým i velkým.*

Tato kniha je pro vás.

Předmluva

Když se devítisetkilové mládě nosorožce probere z narkózy dost rozladěné, musíte vzít nohy na ramena. Já se takhle ocitla s dopálenou tunovou slečnou v patách uprostřed africké buše. Když mám dobrý den, tak jsem rychlá a mrštná asi jako želva. Zato moje nosorožčí kámoška jako by uháněla rychlostí olympijské sprinterky. Všichni ostatní z mého týmu buď vylezli na strom, zapluli za velký balvan, nebo se jiným způsobem vypařili z dohledu. Teď už jsem na zátylku skoro cítila nosorožčin dech. A když jsem si představila její úctyhodný roh, došlo mi, že jsem v pěkné bryndě.

Ten den začal jako každý jiný. Nacházela jsem se v odlehlém koutě jihozimbabwské buše, kde jsem pracovala s populací nosorožce tuponosého, jenž patří mezi ohrožené druhy. Měli jsme za úkol provést celkovou zdravotní prohlídku několika mladších nosorožců v rezervaci a za tím účelem jsme každého jedince – z bezpečnostních důvodů – uspávali, než jsme se do vyšetření pustili. Nakonec jsme ještě zvířeti v rámci státního programu pro monitoring divoké zvěře provedli malý výřez na uchu, abychom byli v budoucnu schopní z dálky identifikovat každého jednotlivého nosorožce, a až poté jsme ho probudili.

Matka tohoto mláděte téměř hodinu trpělivě opodál čekala, až skončíme, a čas od času nás popohnala výhružkou, že se na nás rozběhne, asi aby nás udržela ve střehu. Jakmile byl mláděti podán prostředek na zvrácení účinků anestezie, vzbudilo se rychle a ihned se rozběhlo – jak jsem usoudila – přímo za matkou. Už jsem si ale nevšimla, že zatímco my jsme si balili věci a zamířili zpátky k autu, mládě se otočilo a vracelo se znovu k nám. Rozloučit se s námi nechťelo, místo toho to vypadalo, že si to míří s námi vyřídit – a to plnou parou.

Zničehonic se mi vybavila ta nejobskurnější rada, jakou jsem kdy dostala. „Jestli tě někdy bude honit nosorožec,“ řekl mi jeden kamarád, „prudce zatoč doleva nebo doprava, tak ho na chvíli setřeš. Nosorožci jsou sice rychlí, ale zatáčky jim moc nejdou.“ A tak jsem rychle uskočila doleva a viděla, jak kolem mě mládě proletělo, díky čemuž jsem získala dostatek času, abych se vyškrábala na nejbližší strom.

Před lety, když jsem stála na počátku cesty, která ze mě udělala zvěrolékařku, jsem si nikdy nepomyslela, že se někdy v takové situaci ocitnu. Ani mě nenapadlo, že se setkám se slony v jižní Asii, kteří po kontaktu s nášlapnou minou dostali protézu, že navštívím místa v Jihoafrické republice, kde nosorožce nejvíce ohrožuje pytláctví, že se budu učit, jak slony a žirafy zasáhnout uspávací puškou z vrtulníku, nebo že budu krávkám malovat na zadnice oči, což je v Zimbabwe nanejvýš neobvyklý, ale podivuhodně účinný způsob ochrany divoké zvěře.

Doposud to byla divoká a úžasná jízda. Život veterinářky v džungli je plný překvapení, jak sami na následujících stránkách zjistíte. Doufám, že mé vyprávění vám přiblíží, co se děje v první linii bitvy o ochranu divoké zvěře. Zároveň bych touto cestou chtěla vyzdvihnout úsilí všech,

kterí se neúnavně zasazují o to, aby tu dnešní divoká zvířata zůstala i pro další generace. A v neposlední řadě bych se s vámi ráda podělila o to, proč tuto práci tak miluju.

**VÝCHOVA
ZVĚROLÉKAŘEK
V AUSTRÁLII**

